

Pohjois-Korean tilanne ja oikeistolainen propaganda

Alustus Kansan äänen syysseminaarissa 1.10.2016

Juha Kieksi

Korean niemimaan poliittinen tilanne juontaa juurensa toisen maailmansodan lopputuloksesta ja Korean vapautumisesta Japanilaisten imperialistien diktatuurista 1945 ja tuolloin tapahtuneesta Korean jaosta 38. leveyspiirin mukaan.

Korealaiset olisivat halunneet yhtenäisen, sosialistisen Korean, mutta se ei sopinut USA:n imperialisteille, jotka halusivat Koreasta sillanpääaseman Neuvostoliittoa ja myöhemmin Kiinaa vastaan. USA:n tuella Etelä-Koreaan perustettiin Syngman Rhee'n johtama oikeistodiktatuuri, joka teki jatkuvia provokaatioita pohjoista vastaan sekä ennen Korean sota että sodan jälkeen. Vuonna 1950 esimerkiksi Etelä-Koreassa teloitettiin 100 000 kommunistiksi tai vasemmistolaiseksi epäiltyä kansalaista.

Korean sota päättyi 1953 aseleposopimukseen, eikä rauhansopimusta ole allekirjoitettu siitä huolimatta, että aseleposopimuksessa näin sovittiin. Yhdysvallat ei ole halunnut. Tähän problematiikkaan liittyy nykyinenkin tulenarka tilanne Korean niemimaalla.

Energiakysymys

Neuvostoliiton ja sosialististen markkinoiden romahdettua Pohjois-Korealla oli vaikeuksia saada energiaa yhteiskunnan pyörittämiseksi. Vuonna 1994 aloitettiin ydinvoimalan rakentaminen tilanteen ratkaisemiseksi. Hanke oli täysin rauhanomainen. Hanke keskeytyi USA:N painostuksen vuoksi ja pohjoiskorealaiset suostuivat lopettamaan ydinvoimalan rakentamisen ja vastineeksi USA lupasi rakentaa kevytvesivoimalan, joka ei kelpaisi ydinaseen valmistamiseen. Jälleen USA ei pitänyt lupaustaan. Jälkeenpäin ajatellen korealaisien ei olisi kannattanut lopettaa ydinvoimalatyömaataan. USA laski, että KDKT romahtaa nopeasti energiapulaan eikä todellisiin toimenpiteisiin tarvitse ryhtyä.

Ydinasekysymys

Tähän liittyy myös ydinasekysymys. Presidentti Kim Il Sung taisteli voimakkaasti ydinaseettoman Korean niemimaan puolesta. USA:lla on ollut ydinaseita Etelä-Koreassa ja Korean sodassa he niitä meinasivat käyttääkin. Ydinaseettoman Korean niemimaan ajatus tuli tarpeettomaksi, kun ydinaseita opittiin laukaisemaan sukellusveneistä. Pohjois-Korean ydinaseen kehittäminen alkoi, kun USA nimesi pahan akselin Irak – Iran – Pohjois-Korea ja hyökkäsi Irakiin. Korealaiset näkivät, että heidän on pystyttävä puolustamaan itseään. Korealaiset tarjosivat yhdysvalloille hyökkäämättömyyssopimusta, joka olisi ratkaisut ongelman. George W. Bush torjui ehdotuksen ja sanoi, että USA on aina valmis hyökkäämään Pohjois-Koreaan jopa ydinasein, jos tarvitaan. Tämä oli lopullinen niitti Pohjois-Korean ydinaseelle.

Avaruusteknologian kehittämiseen korealaiset ovat pakotettuja kansainvälisten pakotteiden vuoksi. Kukaan ei myy heille esimerkiksi riittävän tarkkoja säätietoja. Sen vuoksi he ovat joutuneet panostamaan omiin sääsatelliitteihin.

Pohjois-Korean vastainen propaganda

Jokunen sana vielä Korean vastaisesta propagandasta. Melkein poikkeuksetta Pohjois-Koreaa koskevat uutiset ovat negatiivisia ja yhtä usein ne osoittautuvat myöhemmin vääräksi. Muutamia esimerkkejä mainitakseni: pohjoiskorealainen torpedo ei upottanut eteläkorealaista sotalaivaa Cheonania, Kim Jong Unin muusikkotyttöystävää ei teloitettu, Pohjois-Korean asevoimien komentajaa ei teloitettu jne. Uutiset ovat peräisin Etelä-Korean hallituslähteistä ja konservatiivisesta Joson Ilbo –sanomalehdestä. Näillä muokataan asenneilmastoa Pohjois-Korea vastaiseksi. Valitettavasti porvarillinen propaganda uppoaa Korean osalta myös moniin vasemmistolaisiin. Vaikka länsimaista uutisointia yleisesti paheksuttaisiinkin, Koreaa koskeviin uutisiin uskotaan.

Toinen lukunsa ovat loikkarien kirjoittamat kirjat. Esimerkiksi Leiri 14, jonka on hyvin kuuluisa kirja, osoittautui sepitetyksi. Kirjoittaja ei ollut ollut poliittinen vanki eikä syntynyt leirillä kuten hän väitti. Sen sijaan hän oli ollut leirillä seksuaalirikoksen vuoksi, mutta sittemmin vapautunut. Ihmisoikeusraportit perustuvat näiden loikkareiden kertomuksiin, joita Etelä-Korean hallitus rahoittaa. Loikkarien kertomusten valheellisuus on vähitellen alkanut paljastua, kun KDKT on ryhtynyt oikomaan törkeimpiä väitteitä. Esimerkiksi Leiri 14:n osalta pohjoiskorealaiset latasivat Youtube-palveluun kirjoittajan isän haastattelun, joka osoitti kirjoittajan väitteet virheellisiksi. Lopulta kirjoittajan oli itse myönnettävä kirjan olevan fiktiota.

Lopulta kyse on kuitenkin siitä, että USA:lle on strategisesti tärkeää säilyttää asemansa Koillis-Aasiassa ja siinä ”Pohjois-Korean uhalla” on tärkeä merkitys. Jos Pohjois-Korean uhkaa ei pystyttäisi pitämään keinotekoisesti yllä, putoaisi pohja pois USA:n läsnäololle Etelä-Koreassa ja Japanissa. Niin epäsuosittua tuo läsnäolo näiden maiden kansalaisten keskuudessa on.

Korean sosialismi toimii

Pohjoiskorealaiset elävät erittäin hyvin toimivassa sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa työskennellään ahkerasti yhteisen päämäärän puolesta. Uskallan väittää, että korealainen sosialismi toimii paremmin kuin Itä-Euroopassa aikaisemmin. Työläisten työllään tuottama lisäarvo hyödyttää suoraan kansalaisia, parantaa elämisen tasoa. Kyllä kait silloin voidaan puhua ihmisoikeuksien huomattavasti paremmasta toteutumisesta kuin meillä Suomessa. Meillähän kapitalisti anastaa leijonan osan työlästen tuottamasta lisäarvosta ja se on poissa yhteiskunnan kehittämisestä.

Vielä Korean nykytilanteesta. Pohjois-Korea on onnistunut uudistamaan teollisuuttaan ja maatalouttaan pakotteista huolimatta. Juttelin pari viikkoa sitten Korean Tukholman lähetystön vastaanotolla ruotsalaisen avustustyöntekijän kanssa. Hänen mukaansa voidaan

sanoa, että korealaiset ovat saaneet kuntoon elintarviketuotantojärjestelmänsä. Se on kyllä merkittävä saavutus ja luo pohjaa yhteiskunnan kehittämiseksi.

Jatkuvat luonnonkatastrofit

Pohjois-Koreasta 80 % on vuoristoa ja se on herkkää luonnonkatastrofeille. Tämän vuoden elokuun viimeisinä päivinä Pohjois-Hamgyon maakunnassa satoi kahden päivän aikana 30 cm vettä. Tumenjoen pinta nousi pahimmillaan 12 metriä. Tulvissa tuhoutui yli 30 000 asuntoa, samoin alueen tiet, sillat ja rautatiet kärsivät merkittäviä vahinkoja. Kaikkiaan tulvista kärsi 600 000 ihmistä. KDKT:n hallitus lopetti kaikki muut rakennushankkeet ja siirsi kaikki liikenevät voimavarat tuhoalueen korjauksiin. Tavoitteena oli, että marraskuun loppuun mennessä olisi rakennettu ja korjattu yli 100 000 asuntoa. Tällainen voimavarojen liikuttelu ei olisi mahdollista missään muualla kuin Koreassa. Nämä luonnonkatastrofien aiheuttamat ongelmat ovat merkittävä haaste korealaisille, ilman niitä yhteiskunnan kehitys olisi tietysti paljon nopeampaa.